

ת"פ 60905/11/16 - מדינת ישראל נגד אליאב מידטשי, שמעון מידטשי

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 60905-11-16 מדינת ישראל נ' מידטשי(עצור בפיקוח) ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט אלי אברבנאל
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. אליאב מידטשי
ע"י ב"כ עו"ד מיכאל עירוני
2. שמעון מידטשי
ע"י ב"כ עו"ד דניאל מירסקי

הנאשמים

גזר דין

עיקרי הכרעת הדין

1. ביום 4.3.2018 הורשעו הנאשמים, אב ובנו, בעבירות אלימות שביצעו במתלון א.ס. - יליד 1988, חייל בשירות סדיר המתגורר עם משפחתו בשכנות אליהם, זאת על רקע סכסוך שהתגלע בין נאשם 1 לבין המתלון.

במסגרת האישום הראשון הורשע נאשם 1 בעבירה של תקיפה לפי סעיף 379 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: החוק), בכך שביום 26.8.2016 תקף את המתלון באמצעות אלה.

במסגרת האישום השני הורשעו הנאשמים בעבירה של גרימת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות - לפי סעיף 335(א)(2) לחוק. בהכרעת הדין נקבע כי ביום 8.11.2016 בשעה 20:00 הגיעו השניים למגרש כדורגל בגבעת זאב כדי להתעמת עם המתלון, ומשפגשו בו הפליאו בו את מכותיהם. לאחר שהמתלון נפל על הקרקע בעטו בו השניים בכל חלקי גופו. כתוצאה מכך נגרמו למתלון שבר באפו, המטומה סמוך לעינו ושפשופים במצחו.

טענתו של נאשם 2 ולפיה יש להבחין בין חלקו באירוע לבין חלקו של נאשם 1 נדחתה בהכרעת הדין ונקבע כי השניים היכו במתלון בצוותא.

בנוסף לכך במסגרת האישום השני הורשע נאשם 2 בעבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק, בכך שבתום האירוע האמור, בעת שהמתלונן היה שרוע על הקרקע כשהוא חבול, הודיע לו נאשם 2 כי בכוונתו לפגוע בכלבו.

הראיות לעונש

2. המאשימה הגישה את גיליונות ההרשעות הקודמות של הנאשמים, וכן עותק גזר דין בעניינו של נאשם 2 בת"פ (מחוזי י-ם) 15157-03-12 מיום 12.9.2013 שבו נגזרו עליו שמונה חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור עבירה מסוג פשע בתוך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר שהוטל עליו בתיק האמור. עונש המאסר על תנאי בר-הפעלה בתיק זה. ב"כ המאשימה הוסיף כי שוחח עם המתלונן, שמסר לו כי הוא "מרגיש טוב מאוד, אפילו מצוין ואין בכוונתו להגיש תצהיר כי לא נגרמו לו שום תוצאות מהאירוע".

ההגנה לא הגישה ראיות לעונש.

תסקירי שירות המבחן

3. בתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של נאשם 1, נמסר כי נאשם 1 גדל בצל אלימותו של אביו - נאשם 2, וכי הרשעתו האחרונה של האב בת"פ 15157-03-12 האמורה, עניינה פגיעה אלימה בנאשם 1. מהתסקיר עולה כי על רקע הרשעותיו הקודמות נאשם 1 לא התגייס לצה"ל וכי מאז התקשה לשמור על יציבות תעסוקתית. לאחרונה פתח עסק עצמאי כמסגר. הוא מבטא מוטיבציה לעריכת שינוי בחייו, והשתתף לאחרונה בקבוצה טיפולית שעניינה שליטה בכעסים, ונראה כי החל תהליך חיובי, שיש בו להקטין במידה משמעותית את המסוכנות הנשקפת ממנו לאחרים.

בנוסף לכך עולה מהתסקיר כי נאשם 1 התקשה לקחת אחריות מלאה על עבירות שבהן הורשע, וטען כי מעשיו שבאישום השני נבעו מתוך הגנה עצמית.

שירות המבחן ממליץ להטיל על נאשם 1 שירות לתועלת הציבור בהיקף נרחב, מאסר על תנאי, התחייבות להימנע מעבירה ומבחן.

4. בתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של נאשם 2, נמסר כי נאשם 2 מוכר לשירות המבחן מאז שנת 1986; כי מאז היותו כבן 23 התמכר לסמים מסוכנים; וכי נהג בתוקפנות ואף באלימות בין היתר כלפי בני משפחתו. ניסיונות גמילה שעבר לאורך השנים לא עלו יפה. כמו כן מהתסקיר עולה כי נאשם 2 לא מקבל אחריות על מעשים שבהם הורשע.

עוד עולה מהתסקיר, כי בעת היותו משוחרר בערובה בגין תיק זה, שולב נאשם 2 בקהילה טיפולית "קריית שלמה", וכי מאז הוא משתמש בתחליף סם. נאשם 2 משקיע מאמצים רבים כדי לשמור על הצלחתו בתהליך הגמילה ואולם, בתסקיר משלים מיום 13.9.2018 נמסר כי בחודש שקדם לו חלה נסיגה במצבו, והוא לא התייצב לבדיקות

לגילוי סימני סם. שירות המבחן ממליץ להאריך את עונש המאסר על תנאי ולהטיל על נאשם 2 200 שעות שירות לתועלת הציבור וכן להעמיד במבחן. בתסקיר האחרון בו דווח על הנסיגה האמורה במצבו של נאשם 2, ביקש שירות המבחן לדחות פעם נוספת את מועד הטיעונים לעונש כדי לעמוד על מידת הצלחתו של נאשם 2 בתהליך הגמילה האמור וכדי לבוא בהמלצה סופית בעניינו.

טיעוני המאשימה

5. בטיעוניו לעונש עמד ב"כ המאשימה על הפגיעה הקשה שגרמו הנאשמים למתלונן, זאת ללא כל סיבה זולת סכסוך שניטש בין נאשם 1 למתלונן. לטענתו "מבחינת הסיבות לא ניתן למצוא איזה שהוא אבק של הצדק, או איזושהי נסיבה מקלה" למעשיהם של הנאשמים. לטענתו מהלומות חוזרות ונשנות באמצעות הידיים ובבעיטות באזורים רגישים בגופו ובראשו של המתלונן, עלולים היו לגרום לפגיעה חמורה עוד יותר מזו שנגרמה לו בפועל. נוכח עובדות אלה עתרה המאשימה לקביעת מתחם עונש ראוי בגין האישום השני ביחס לנאשם 1 אשר יעמוד על 18 - 36 חודשי מאסר בפועל; ובנוגע לנאשם 2, שהורשע גם בעבירת איומים, על 18 - 42 חודשי מאסר בפועל. ביחס לאישום הראשון עתרה המאשימה לקביעת מתחם של מאסר בעבודות שירות ועד שנת מאסר בפועל. לטענתה יש למקם את עונשם של שני הנאשמים בשליש הגבוה של מתחמים אלה, נוכח עברם הפלילי ונוכח העובדה כי לא נטלו אחריות על מעשיהם. ב"כ המאשימה הוסיף כי ניתן להצביע על קו של הסלמה במעשיו של נאשם 1 החל בהרשעתו הראשונה משנת 2010 ועד להרשעה בעבירות החמורות שבתיק זה. משכך עתרה המאשימה להטלת 30 חודשי מאסר בפועל אל נאשם 1, ו- 46 חודשי מאסר בפועל על נאשם 2.

טיעוני הנאשמים

6. ב"כ נאשם 1 טען כי היות שלא נעשה שימוש בנשק חם או קר באירועים שבהם הורשעו הנאשמים, ונוכח נסיבותיו האישיות של נאשם 1 וסיכויי השיקום שלו, נכון להטיל עליו עונש שלא יכלול מרכיב של מאסר בפועל. לטענתו בין משפחתו של המתלונן לבין הנאשמים ומשפחתם נערכה סולחה וכי יש תקווה כי משפחות אלה ימשיכו לחיות ביחסים טובים ביניהן. לטענתו מתחם העונש הראוי למעשיו של נאשם 1 עומדים על מאסר בעבודות שירות עד 18 חודשי מאסר בפועל.

בדברו האחרון אמר נאשם 1 כי למד לקח מההליך הפלילי ומתקופת המעצר שבה שהה בגין תיק זה; וכי כיום, משהקים עסק פרטי, הוא נטש את דרך האלימות. אשר על כן הוא מבקש כי תינתן לו הזדמנות נוספת כדי לאפשר לו להשלים את התהליך החיובי שבו החל.

7. ב"כ נאשם 2 טען כי מרשו גדל בתנאי מצוקה; כי לאורך שנים גורמי הרווחה מנסים לסייע לו בשיקום ללא הצלחה וכי עתה הוא מצוי בעיצומו של תהליך שיקומי מוצלח. לטענתו, הוא סובל מ"תחלואה כפולה" הבאה לידי ביטוי בהתמכרותו לסמים ובדיכאון בו הוא מצוי. אף שחלה לאחרונה נסיגה מסוימת בהשתתפותו בתהליך הגמילה מסימים כמתואר בתסקיר שירות המבחן, ניסיונותיו כנים ויש לתת להם את מלוא המשקל בעת גזירת הדין.

בדברו האחרון אמר נאשם 2 כי הרבה לשגות בחייו וכי הוא משלם מחיר כבד על שגיאותיו אלה; בכוונתו לאסוף את כוחותיו כדי לשקם את חייו ולצורך כך הוא נזקק לעזרה רבה; וכי בכוונתו לשנות את דרכיו.

דיון והכרעה

8. בשל סכסוך בין נאשם 1 לבין המתלונן, שטיבו לא הוברר, יזמו הנאשמים מפגש עם המתלונן שהיה כבן 18 בעת האירוע שבאישום השני, ולאחר שהכו בו באגרופיהם והפילוהו ארצה, בעטו בכל חלקי גופו לרבות בראשו, וגרמו לחבלות בראשו ולשבר באפו. כפי שמסר בהודעתו, חש המתלונן כי הוא נתון למעשה "טבח", כששניים, המבוגרים ממנו בשנים רבות, מפליאים בו את מכותיהם. חבריו חששו להיחלץ לעזרתו, ומשכך נותר המתלונן בגפו מול שני הנאשמים שחברו יחדיו למעשה. בסיומו של המעשה, אף איים נאשם 2 לפגוע בכלבו של המתלונן. תיאור אשפוזו של המתלונן בבית החולים, וסימפטומים רפואיים ונפשיים שהופיעו בעקבות האירוע, פורטו בהכרעת הדין.

אימתם של הנאשמים, המתגוררים בסמיכות למתלונן ולחבריו שנכחו באירוע, ניכרה היטב בעת החקירה והמשפט. איש מהנוכחים באירוע, אף לא המתלונן, העז למסור פרטים מפלילים אודות השניים.

קדמה למעשה האמור, תקיפתו של המתלונן באמצעות אלה בידי נאשם 1, כמתואר בהכרעת הדין.

9. שימוש באלימות לפתרון סכסוכים ראוי לכל גינוי. נורמה חברתית שכזו פוגעת באושיות החברה ומאיימת על הביטחון האישי של חבריה. מעשי אלימות מהסוג שבו נקטו הנאשמים, עלולים להסתיים בפגיעה אנושה בבריאותו של הקורבן ואף בסיכון לחייו.

פסיקת בית המשפט העליון מדגישה פעם אחר פעם את הצורך בהטלת עונשים משמעותיים בגין התנהגות אלימה. בע"פ 759/16 ג'בארין נ' מדינת ישראל (13.6.2016) נקבע:

"בית משפט זה עמד לא אחת על כך שחברה מתוקנת אינה יכולה להשלים עם אלימות החותרת תחת זכותו של אדם לשלמות גופו... וכן על הצורך להרתיע את הפונים לפתרון סכסוכים בכוח הזרוע באמצעות השתת עונשים הולמים ומשמעותיים. זאת במטרה להעביר את המסר כי החברה אינה סובלנית להתנהגויות מסוג זה...".

דברים אלה יפים לענייננו. כדי להלום את התנהגותם של הנאשמים ולהרתיע אותם ואחרים מלנקוט בדרך זו יש להטיל עליהם עונש מכביד, הכולל מרכיב ממשי של מאסר בפועל.

בעניין ג'בארין האמור נדחה ערעור על גזר דין, שבגדרו הוטל עונש מאסר בפועל של 18 חודשים על נאשם בעל

עבר נקי המקיים אורח חיים נורמטיבי, שעל רקע סכסוך משפחתי הגיע עם אחיו לביתו של בן דודו, ולאחר חילופי דברים עם הנוכחים במקום הכה את המתלונן בפניו באמצעות מפתח שבדי, וכתוצאה מכך נגרמו למתלונן "שבר באף עם דפורמציה משמעותית לימין, שקע נזאלי משמאל ונפיחות דו צדדית באף, שבגינם נגרמה למתלונן נכות צמיתה בשיעור 25%. גזר הדיו באותו עניין ניתן לאחר כארבע שנים מהאירוע. בית המשפט שהרשיע את הנאשם לאחר שמיעת ראיות, בעבירות שבהן הורשעו הנאשמים שלפנינו, קבע כי מתחם העונש ההולם למעשה עומד על מאסר בפועל שבין 18 חודשים עד שלוש שנים, וקבע את העונש המתאים כאמור לעיל.

בע"פ 5153/13 פלוני נ' מדינת ישראל (13.1.2014) נדחה ערעור על גזר דין, שבגדרו הוטל עונש מאסר של שלוש שנים, על נאשם בן 23, בעל עבר נקי, אשר בצוותא עם שניים נוספים, היכה אדם באמצעות מקל ואת חפירה בראשו ובכל חלקי גופו, וגרם לו המטומות ושברים בכל חלקי גופו, זאת בשל סכסוך על כבל אינטרנט שהתקין על גג ביתם. בית המשפט המחוזי, אשר הרשיע את הנאשם באותו עניין בעבירות שבהן הורשעו הנאשמים שלפנינו, קבע כי מתחם העונש ההולם למעשה עומד על 2 - 4 שנות מאסר והטיל עליו את העונש האמור. בית העליון ציין כי העונש "מצוי בצד הגבוה של מתחם הענישה, בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה, נסיבותיו האישיות, היעדר עבר פלילי וסעיפי האישום הספציפיים", וכי רף הענישה המקובל במקרים של הודאה בגדרי הסדר טיעון, נע בין 18 ל-24 חודשים". עם זאת בית המשפט העליון ציין מקרים שבהם נוכח המגמה "הקוראת להחמרת מדיניות הענישה בכל הנוגע לפתרון סכסוכים בדרך הכוח, תוך שימוש בנשק קר", הוחמר עונש של המורשעים בעבירות אלה מעבר לרמת הענישה האמורה. בית המשפט הדגיש את השברים והחבלות שנגרמו בפניו של המתלונן באותו עניין, ובהתחשב בכך דחה כאמור את הערעור.

בע"פ 8769/15 עכריה נ' מדינת ישראל (8.6.2016) נדחה ערעור על גזר דין, שבגדרו הוטל עונש מאסר בפועל של 13 חודשים, על נאשם, שבשל חיכוכים עם המתלונן, הכה באמצעות מוט עץ בראשו ובכל חלקי גופו של המתלונן, וכתוצאה מכך נגרמו למתלונן "חתכים בראשו ובמרפקו, פצעים נוספים בחלקי גופו ושבר באף". בית המשפט אשר הרשיע את הנאשם באותו מקרה על פי הודאתו, קבע כי מתחם העונש ההולם למעשה עומד על 12 - 24 חודשי מאסר בפועל וקבע את עונשו כאמור לעיל, בין היתר בשים לב לעברו הפלילי של הנאשם.

בשני תיקי ערעור שנדונו בבית המשפט המחוזי בירושלים, שעניינם ענישה על עבירות שבהן הורשעו הנאשמים שלפנינו, נקבע מתחם ענישה שבין שנה לשלוש שנות מאסר בפועל: עפ"ג (מחוזי-ים) 27739-03-14 מדינת ישראל נ' בבל (8.5.2014); ועפ"ג (מחוזי-ים) 59863-03-14 לוגסי נ' מדינת ישראל (21.9.2014).

נוכח האמור לעיל באשר לאירוע נשוא האישום השני מתחם העונש ההולם למעשיו של נאשם 1 עומד על 8 - 24 חודשי מאסר בפועל; ואילו מתחם העונש ההולם למעשיו של נאשם 2, הכוללים גם עבירה של אימים, עומד על 8 - 30 חודשי מאסר בפועל.

באשר לאירוע נשוא האישום הראשון, מתחם העונש ההולם עומד על מאסר של חודשים אחדים לריצוי בעבודות שירות עד חודשים אחדים של מאסר בפועל.

10. נאשם 1 יליד 1989, רווק, אשר בין השנים 2010 - 2012 צבר לחובתו שלוש הרשעות קודמות בגין תקיפה, אימים, תקיפת שוטר (שתי עבירות) והיזק לרכוש במזיד, ונדון בגין לעונשי מאסר על תנאי, שירות לתועלת הציבור וקנס.

מתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו עולה, כי נאשם 1 אינו לוקח אחריות באופן ממשי על מעשיו, ואף מתאר את מעשיו נשוא האישום השני כהגנה עצמית. עמדה זו עולה בקנה אחד עם הגנת הבלדים שניהל במשפט והעדר כל סימן לחרטה על מעשיו ונטילת אחריות ממשית עליהם. עם זאת מאז שחרורו ממעצר בגין תיק זה, עבר נאשם 1 תהליך שיקום מבורך, השתתף בקבוצת טיפול לשליטה בכעסים ועתה הוא מביע מוטיבציה לעריכת שינוי בחייו. סימן לכך ניתן למצוא בפתיחת עסק למסגרות על ידו.

תהליך השיקום המתואר ראוי להילקח בחשבון בקביעת עונשו של נאשם 1 בין גדר מתחם העונש ההולם. חריגה מהמתחם תוך הימנעות מהטלת מאסר בפועל עליו, כפי שמבקש בא-כוחו, אינה עולה בקנה אחד עם חומרת המעשה, עם האכזריות הרבה שנלוותה אליו, עם הסבל שנגרם כתוצאה ממנו לקורבן העבירה ועם המסר שמבקשת פסיקת בית המשפט העליון להעביר לציבור כאמור לעיל, ולפיו פתרון סכסוכים באלימות ראוי לכל גנאי וצפוי להוביל לענישה מכבידה.

משכך, למרות עברו הפלילי של נאשם 1 ואף שלא נטל אחריות ממשית על מעשיו, ולאחר שהבאתי בחשבון כי שהה לאחר מעצרו באזוק אלקטרוני לאורך כחודשיים ושבע, כדי לתת ביטוי לסיכויי השיקום שלו, הנני קובע כי עונש המאסר בפועל שבו יישא, ימוקם בשליש התחתון של מתחם העונש ההולם, ויעמוד על תשעה חודשים.

בגין מעשיו נשוא האישום הראשון, יעמוד עונשו של נאשם 1 על חודשיים מאסר בפועל. בשל הנסיבות המתוארות לעיל יחפפו עונשי המאסר באופן מלא.

בנוסף לכך יוטל על נאשם 1 מאסר על תנאי כפי שיפורט להלן.

בשים לב לעמדתו של המתלונן, אשר נמסרה לבית המשפט מפי ב"כ המאשימה, הנני מטיל על נאשם 1 לפצות אותו בסכום של 10,000 ש"ח.

11. נאשם 2, יליד 1964, צבר לחובתו 18 הרשעות קודמות. ובהן עבירות רכוש, נשק ואלימות, בגין ריצה בין היתר עונשי מאסר לריצוי בפועל. לאחרונה ביום 12.9.2013 נדון נאשם 2 בת"פ 15157-03-12 ל-49 חודשי מאסר בפועל ולמאסר על תנאי בן שמונה חודשים, בגין חבלה בנסיבות מחמירות - לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין מאסר על תנאי בן שמונה חודשים, שהינו בר הפעלה בתיק זה. זמן לא רב לאחר שחרורו מתקופת המאסר האמורה, עבר נאשם 2 את העבירה שלפניו, כשעונש המאסר על תנאי שעל ראשו אינו מרתיע אותו.

נוכח חומרתה הרבה של העבירה והרשעותיו הקודמות של נאשם 2, יש לדחות את בקשת סנגורו להימנע מלהטיל עליו מאסר לריצוי בפועל ולהאריך את המאסר על תנאי התלוי ועומד נגדו. משכך החלטתי לדחות את בקשת שירות המבחן למתן ארכה נוספת להכנת תסקיר משלים בעניין מידת הצלחתו בתהליך הגמילה שהוא עובר.

נאשם 2 גם הוא נמנע מלקחת אחריות ממשית על מעשיו. הרשעותיו הקודמות מכבידות. מאידך גיסא יש לתת משקל למאמצי שיקום וגמילה מסמים שהוא עושה בימים אלה. משכך הנני קובע כי עונש המאסר בפועל בעניינו ימוקם של מתחם העונש ההולם, ויעמוד על 16 חודשי מאסר בפועל. בנוסף לכך מופעל עונש המאסר על תנאי האמור, ששה חודשים מתוכן במצטבר לעונש המאסר וחודשיים בחופף.

בנוסף לכך יוטל על נאשם 2 מאסר על תנאי כפי שיפורט להלן.

נאשם 2 יפצה גם הוא את המתלונן בסכום של 10,000 ש"ח.

התוצאה

12. על יסוד האמור לעיל אני גוזר על הנאשמים עונש כלהלן:

נאשם 1

מאסר בפועל למשך תשעה חודשים, בניכוי תקופת מעצרו מיום 13.11.2016 - 23.12.2016.

שישה חודשי מאסר על תנאי לשלוש שנים, בגין עבירת אלימות מסוג פשע.

פיצוי למתלונן בסך 10,000 ₪.

נאשם 2

16 חודשי מאסר בפועל. מאסר על תנאי של שמונה חודשים שהוטל עליו בת"פ (מחוזי י-ם) 15157-03-12, מופעל בזה, שישה חודשים מתוכם במצטבר לעונש המאסר וחודשיים בחופף. בסך הכול יישא נאשם 2 בעונש מאסר של 22 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו 14.11.2016 - 17.1.2017.

שמונה חודשי מאסר על תנאי לשלוש שנים, בגין עבירת אלימות מסוג פשע.

פיצוי למתלונן בסך 10,000 ₪.

13. לשם רצוי מאסרם יתייצבו הנאשמים בבית המעצר "ניצן" ביום 26.11.2018 בשעה 08:00.

את הפיצוי ישלמו הנאשמים בקופת בית המשפט, בעשרה תשלומים חודשיים שווים, החל ביום 1.1.2019 ובכל ראשון בחודש שלאחר מכן. פיגור באחד התשלומים יעמיד את היתרה לפירעון מיד.

זכות ערעור על פסק הדין תוך 45 ימים.

עותק גזר הדין יישלח לשירות המבחן למבוגרים.

ניתן והודע היום, ב' בחשוון תשע"ט, 11/10/2018, במעמד הנוכחים.

אלי אברבנאל, שופט